

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 49/2018
06.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Трбука, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 297/2016 од 31.03.2017. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 172/17 од 31.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Трбука, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 297/2016 од 31.03.2017. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 172/17 од 31.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 297/2016 од 31.03.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Том пресудом, на основу одредбе члана 151. став 1. ЗКП наложено је ПУ Нови Сад, ПИ Петроварадин да окривљеном врати следеће предмете: једну грађевинску лопату са дрвеном дршком; једну метлу са дрвеном дршком; један електрични тример за кошење траве наранџасте боје марке "... " који је био одузет поломљен, а према потврди о привремено одузетим предметима ПИ Петроварадин од 27.09.2014. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 7.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 23.832,00 динара, као и да оштећеном накнади трошкове за заступање путем пуномоћника у укупном износу од 58.500,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 172/17 од 31.10.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Трбука и пресуда Основног суда у Новом Саду К 297/2016 од 31.03.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Трбук, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 1) и члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Трбука, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истога само је формално означио да је наведеним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да се исте заснивају на видео запису КДП 270/39, на ком доказу се пресуда не може заснивати, при чему није указао због чега је овај доказ, сходно одредби члана 16. став 1. ЗКП непосредно или посредно, сам по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим закоником, другим законом или опште прихваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима.

С тим у вези, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости полемише са веродостојношћу и аутентичношћу предметног видео записа, наводима да исти не садржи тонски запис, због чега, без обзира што су се актери предметног догађаја препознали на овом видео запису, суд је морао да одреди вештачење видео записа у питању, ради утврђивања његове веродостојности и аутентичности, што није учинио.

Потом, бранилац окривљеног, позивајући се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП због које повреде подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, у захтеву наводи да се на налазу и мишљењу вештака судске медицине са допуном истог пресуда не може заснивати, при чему не указује због чега сматра да је овај доказ недозвољен, док је у образложењу захтева навео да је основни налаз вештака контрадикторан допуни истога у погледу околности да је вештак у допунском налазу истакао да је увидом у видео снимак уочио да је оштећени у самоодбрани подигао обе подлактице у висини главе, што је супротно и догађају забележеном видео записом.

Такође, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, при чему не указује због чега сматра да пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, док је у образложењу захтева навео да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени критичном приликом извршио кривично дело у питању на начин представљен изреком правноснажне пресуде, посебно имајући у виду да суд није прихватио предлог одбране да суд одреди неуропсихијатријско вештачење окривљеног на околност постојања афектног стања код истога.

По налажењу Врховног касационог суда, изнетим наводима захтева бранилац окривљеног позивајући се на повреду закона, у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Трбука, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић